

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Državni zbor Republike Slovenije
Predsednik Igor Zorčič

Šubičeva ulica 4
1000 Ljubljana

Gp@dz-rs.si

Številka: 001-143/2020/8 (11-10)
Datum: 24. 6. 2020

Zadeva: Odgovor na Interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve Aleša Hojsa

Spoštovani gospod predsednik,

v prilogi vam pošiljam odgovor na Interpelacijo o mojem delu in odgovornosti, ki jo je 9. 6. 2020 vložila skupina devetintridesetih poslank in poslancev Državnega zbora Republike Slovenije s prvopodpisanim Matjažem Nemcem.

Ob tem vas želim seznaniti, da se je Vlada Republike Slovenije seznanila z odgovorom na interpelacijo dne 24. 6. 2020 in ga tudi podprla.

Vljudno vas prosim, da skladno s prvim odstavkom 251. člena Poslovnika Državnega zbora prejeti odgovor na Interpelacijo takoj pošljete vsem poslancem.

S spoštovanjem,

Aleš Hojs
minister

Priloga:
Odgovor na interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve Aleša Hojsa

Poslano:
Naslovniku po e-pošti in po kurirju

Odgovor na interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve Aleša Hojsa

Uvodoma pojasnujem, da kot minister za notranje zadeve Aleš Hojs, kot tudi ministrstvo, ki ga vodim, nasprotujemo vsem vrstam spodbujanja k nasilju in sovražnemu govoru ter zagovarjamo spoštovanje ustavnega reda Republike Slovenije ter vseh temeljnih načel, pravic in svoboščin, ki izhajajo iz Ustave Republike Slovenije. Kot minister za notranje zadeve pri svojem delu povsem sledim svoji prisegi ob nastopu funkcije, in sicer pri svojem delu spoštujem ustavni red, se ravnam po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi delujem za blaginjo Slovenije. Svoji prisegi sledim tudi z utemeljevanjem odločbe Ministrstva za notranje zadeve, s katero je bilo v zadevi »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« pritožbi organizatorja ugodeno, in s katero je bila odpravljena odločba Upravne enote Maribor. S tem pa nikakor ne povečujem ustaštva oziroma se v tem delu v celoti strinjam s Policijo kot predlagateljem prepovedi koncerta in Upravno enoto Maribor, da je kakršnokoli povečevanje ustaškega režima zavržno in nedopustno dejanje. Vendar predmet odločanja v konkretni zadevi ni bilo ugotavljanje, ali je ustaštvo zločin, saj gre za splošno priznano in dokazano zgodovinsko dejstvo, čemur nisem nikoli nasprotoval. Prav tako pa tudi ne podpiram oziroma obsojam javno spodbujanje sovražstva, nasilje ali nestrpnost tudi s strani drugih podobnih ekstremističnih režimov.

1. Povzetek poteka odločanja v zadevi prepovedi koncerta »Hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona« za dne 17. 5. 2017, ki jo je organiziral Milan Trol s.p.

V konkretni upravni zadevi je šlo za javno prireditev, katero je bil organizator na podlagi Zakona o javnih zbiranjih (ZJZ) dolžan prijaviti pri pristojni policijski postaji. Policijska postaja Maribor I je po potrditvi prejema prijave koncerta, zaradi razloga iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih, Upravni enoti Maribor predlagala, da prireditev prepove. Na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ je prepovedano organizirati shode oziroma prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa.

Iz listin predmetne zadeve so razvidna naslednja dejstva:

28. 4. 2017 je Policijska postaja Maribor I prejela in potrdila prijavo prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« za dne 20. 5. 2017, od 22.00 do 00.30 ure, v Festivalni dvorani Lent Maribor, ki jo je organiziral Milan Trol s.p. Organizator je v prijavi navedel, da na prireditvi pričakuje do 1.200 udeležencev, da bo za red poskrbel z najeto varnostno službo in reditelji in da bo, skladno s sklenjenim sporazumom, red na prireditvi zagotavljal tudi s pomočjo policistov. Policijska postaja je potrjeno prireditev javno objavila na spletni strani e-uprave.

15. 5. 2017 je Policijska postaja Maribor I Upravni enoti Maribor predlagala, da na podlagi prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih prijavljeno prireditev prepove. Kot utemeljitev je navedla, da je oglaševanje oziroma napoved navedenega koncerta v slovenskem prostoru povzročilo javno nasprotovanje koncertu, saj je pevec slovenski in širši evropski javnosti poznan kot izvajalec, ki je v preteklosti javno simpatiziral z ustaštvom in imel izrazito radikalen odnos do Srbov, kar je pri različnih skupinah ljudi v Sloveniji povzročilo zelo odklonilno mnenje do nastopa glasbenika in da so bili njegovi nastopi zaradi povečevanja ustaštva že prepovedani v posameznih mestih Avstrije, Švice, Nemčije in v sami Hrvaški.

Dodatno je navedla, da kljub varnostnim ukrepom, ki jih je organizator nameraval zagotoviti na prireditvi, obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oz. da se bo vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda oziroma je ocenila, da bo koncert izrabljen za izvrševanje kaznivih dejanj, kar je po prvem odstavku 6. člena Zakona o javnih zbiranjih prepovedano.

16. 5. 2017 je Upravna enota Maribor sklicala ustno obravnavo. Iz zapisnika je razvidno, da je organizator v zvezi z argumenti policije za prepoved prireditve med drugim pojasnil, da vstopnice prodaja samo eno podjetje (Eventim d.o.o. iz Slovenije), da je bilo v tujino prodanih le 28 vstopnic, da je v stiku z navedeno firmo in da so kupci, ki povprašujejo, slovensko govoreči,

da je še - preden je prijavil koncert - imel več neformalnih sestankov s Policijsko postajo Maribor I in Policijsko upravo Maribor, da je pri tem šlo za konstruktivne pogovore glede omenjenega dogodka in da so se skupaj dogovorili, kako bo potekala komunikacija med organizatorjem in policijo v prihodnje, prav tako pa so sklenili sporazum glede sodelovanja policije pri zagotavljanju reda na prireditvi. Organizator je nadalje navedel, da je v skladu s priporočili policije prijavo prireditve oddal 28 dni pred dnevom prireditve (in ne le 5 dni pred dnevom prireditve, kot določa zakon), na osnovi priporočil s strani Policijske uprave Maribor je izdelal novo oceno tveganja in dopolnil načrt varovanja, zato ga je zelo presenetilo, da je Policijska postaja Maribor I podala predlog za prepoved prireditve. Navedel je, da argumenti policije slonijo le na poročanju različnih medijev in na pisanjih po socialnih omrežjih, pri čemer pa noben medij ni poročal, da je bila Thompsonova pesem na Evropskem nogometnem prvenstvu uradna himna hrvaške nogometne reprezentance in jo je poslušala cela Evropa, prav tako noben medij ni poročal, da je bil pevec povabljen na uradni sprejem k papežu med njegovim gostovanjem na Hrvaškem. Noben medij tudi ni poudaril, da na koncertih Thompsona nikoli ni prišlo do nikakršnih izgrediv. Poudaril je, da gre pri navedenem dogodku za glasbeni koncert in ne za politično zborovanje in da so pri pripravi varnostnega načrta za koncert upoštevali vsa priporočila policije.

Upravna enota si je strani Okrožnega državnega tožilstva pridobila dokument, iz katerega je razvidno, da je policija v zvezi s podano kazensko ovadbo zoper organizatorja prireditve – suma storitve kaznivih dejanj javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti ter sramotitve slovenskega naroda po 297. in 165. členu Kazenskega zakonika, navedla, da niso bili potrjeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, saj se koncert še sploh ni zgodil

17. 5. 2017 je Upravna enota Maribor na podlagi prejetega predloga policijske postaje in izvedene ustne obravnave izdala odločbo, s katero je ugodila predlogu policijske postaje in koncert prepovedala. Kot razlog za prepoved je povzela argumente Policijske postaje Maribor I ter dodatno navedla, da obstaja utemeljena verjetnost, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki in utemeljena verjetnost, da bi na koncertu prišlo do dejanj, s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj.

22. 5. 2017 je MNZ odločilo o pritožbi Milana Trola s.p. zoper odločitev Upravne enote Maribor - pritožbo je kot neutemeljeno zavrnilo. V obrazložitvi odločbe je MNZ zavrnilo vse navedbe pritožnika in pritrdilo argumentom Upravne enote Maribor in Policijske postaje Maribor I.

S svojo odločbo je MNZ dodatno utemeljilo obrazložitev Upravne enote Maribor, med drugim je navedlo, da je na podlagi dokazil in argumentov, ki so bile priložene k predlogu za prepoved, izkazano, da obstaja velika verjetnost, da okoliščine kažejo na to, da je prireditev organizirana z namenom, ki je po prvem odstavku 6. člena ZJZ prepovedan - z namenom, da bi se na prireditvi izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Pri utemeljitvi navedenih ugotovitev se je MNZ opiralo na časopisne članke in druge javno objavljene članke ter spletne vire, ki so poročali o dogajanjih na koncertih Marka Perkovića Thompsona. Na podlagi navedenih javnih objav je MNZ ugotovilo, da obstaja utemeljena nevarnost, da se bodo na prireditvi s strani glasbenika ali s strani posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, izvršila kazniva dejanja oziroma da se bo s posameznimi dejanji vzpodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda, kljub temu, da je organizator, zgledno sodeloval s policijo.

17. 6. 2017 je Milan Trol s.p. vložil tožbo zoper odločbo Upravne enote Maribor v zvezi z odločbo MNZ.

24. 6. 2019 je MNZ prejelo sodbo Upravnega sodišča RS (št. II U 320/2017 z dne 11. 6. 2019), s katero je le-to ugodilo tožbi Milana Trola s.p. zoper odločitev Upravne enote Maribor v zvezi z odločbo MNZ, odločbo Upravne enote Maribor odpravilo in zadevo vrnilo v ponovni postopek.

Glede vsebine izpodbijane odločbe je Upravno sodišče RS v sodbi navedlo, da:

- nobena človekova pravica – tudi pravica do zbiranja, ni absolutna, da je omejena s pravicami drugih in v primerih, ki jih določata Ustava RS in EKČP, da ima zato država pravico prepovedati prireditev, vendar mora pred končno odločitvijo **opraviti presojo po načelu sorazmernosti** med prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih takšna prireditev

imela oziroma mora iskati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva ter težu posega (omejevanja), pri čemer je poseg dopusten smo toliko, da se doseže cilj,

- upravna enota v izpodbijani odločbi **ni pojasnila in konkretizirala**, na kakšni **podlagi in katerih dokazih ali spornih dejstvih je zaključila**, da je bil namen organizatorja (Milana Trola s.p.), organizirati koncert z namenom, da se bodo na njem izvrševala kazniva dejanja, da ni konkretizirala, katere so »rizične skupine v Sloveniji«, pri katerih naj bi prišlo do zelo odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika, da ni konkretno pojasnila, kakšen je radikalen odnos do Srbov s strani pevca in na kakšen način se izraža in da je še manj jasno pojasnila namen organizatorja prireditve,
- zgolj s pavšalnimi navedbami v odločbi ni mogoče izkazati namena organizatorja, da je že predhodno imel namen, da bi se na prijavljenem koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma da je bil koncert organiziran z **namenom**, da bi se na njem pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj v luči povzročanja nasilja, motenja javnega reda in miru oziroma oviranja javnega prometa,
- je iz spisovnega gradiva upravne enote razvidno, da je organizator storil vse, kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj preprečilo, saj je pravočasno prijavil prireditev, priložil načrt varovanja, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva na prireditvi, sklenil pogodbo s policijo o dodatnem varovanju prireditve ter objavil obvestilo obiskovalcem koncerta, da bo vstop kontroliran in da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi, znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali provokacije,
- javno objavljenega opozorila organizatorja glede pregledovanja obiskovalcev in prepovedi vnosa nevarnih premetov, ni mogoče šteti v škodo organizatorju, kar je trdila policija, upravna enota in tudi MNZ, temveč kvečjemu izkazuje njegovo skrbnost, da bi kakršenkoli poskus vzbujanja nestrpnosti ali izvajanja kaznivih dejanj preprečil že ob vstopu obiskovalcev na koncert,
- upravna enota kljub organizatorjevemu predloženim dokazom strukture prodanih vstopnic po državah, ni pojasnila in konkretizirala, na kakšni podlagi je ocenila, da organizator ne bo imel kontrole nad skupinami ljudmi, niti ni pojasnila, kateri skupini obiskovalcev v tujini prodanih vstopnic (teh je bilo 28), je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na koncertu, glede na to, da je bilo specificirano, koliko kart je bilo prodanih v posamezno državo,
- upravna enota ni pojasnila in konkretizirala, zakaj je kljub dopisu Okrožnega državnega tožilstva Maribor, iz katerega je razvidno, da je policija sama ugotovila, da zoper organizatorja niso bili podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja niti utemeljen sum očitane kaznivega dejanja javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu Kazenskega zakonika in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu Kazenskega zakonika, prepoved utemeljila prav z navedenim dejstvom,
- se upravna enota ni opredelila, na kakšni podlagi šteje, da svetovno nazorska usmerjenost glasbenika Marka Perkovića Thomsona že izkazuje, da je imel organizator Milan Trol s.p. namen organizirati prireditev in koncert, na katerem bi se izvajala prepovedana oziroma kazniva dejanja,
- da prepovedi javnih prireditev ni mogoče sprejeti na podlagi časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ter komunikacij po spletnih portalih, saj to niso objektivni dokazi, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v upravnem postopku in da morajo navedbe organov temeljiti na dokazih,
- tudi dodatno utemeljevanje MNZ, da obstaja »utemeljena verjetnost«, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma se bo k njim vzpodbujalo, ne ustreza konkretizaciji zakonske določbe prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih,

- navedbe policije in upravne enote, da je splošno znano, da so bili koncerti Thompsona prepovedani v drugih državah, brez konkretnih dokazov o tem (odločbe o prepovedi, odločbe o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgredih javnega reda in miru), ni mogoče šteti za dokaz, ki bi ga bilo mogoče uporabiti v postopku odločanja, saj niti policija niti upravna enota v postopku svojih trditev, da so uradni organi Kanade, Švice Nizozemske, Avstrije, Hrvaške in BiH Thompsonov koncert prepovedali zaradi povečevanja ustaštva (in ne iz morebitnih varnostnih razlogov), nista izkazali,
- dokazovanja organizatorja, ki je v luči preprečitve morebitnih kaznivih dejanj na spletni strani uradnega ponudnika vstopnic objavil, da je prepovedana uporaba kakršnihkoli simbolov ali predmetov, spornih napisov in znakov na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije, ni mogoče šteti v njegovo škodo, temveč je takšno ravnanje potrebno kvečjemu oceniti kot skrbnost organizatorja, da je želel vsakršen dvom vzbujanja nestrpnosti ali sovražnega govora preprečiti,
- pri presoji zakonitosti izpodbijane odločbe o prepovedi koncerta ne gre za presojo razkazovanja pevca in obiskovalcev koncerta s simboli ustaštva, temveč za presojo, ali so bili v postopku k predlogu za prepoved podani dokazi, da je organizator Milan Trol s.p. koncert organiziral z namenom izvrševanja kaznivih dejanj,
- ima država pravico prepovedati koncert iz varnostnih razlogov, če so ti podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi, vendar pa navedene prepovedi ni mogoče določiti na podlagi prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih, ki opredeljuje namen izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja.

9. 7. 2019 je Upravna enota Maribor izdala sklep, s katerim je ustavila postopek izdaje dovoljenja za javno prireditve, MNZ je v pritožbenem postopku sklep upravne enote odpravilo in zadevo vrnilo v ponovni postopek. MNZ je pri reševanju pritožbe namreč ugotovilo, da je upravna enota v nasprotju z napotili sodbe Upravnega sodišča RS, ki je zadevo – odločanje o predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved prireditve - vrnilo v ponovno odločanje, s sklepom ustavila postopek za izdajo dovoljenja za izvedbo prireditve, za kar na podlagi Zakona o javnih zbiranjih v konkretnem postopku sploh ni bila pristojna. V obrazložitvi odločbe je MNZ Upravno enoto Maribor seznanilo, da mora v ponovljenem postopku odločiti o predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona« za dne 17. 5. 2017, in jo seznanila, kaj je v ponovljenem postopku, na podlagi sodbe Upravnega sodišča RS, potrebno ugotoviti pred izdajo odločbe.

Upravna enota Maribor je v ponovljenem postopku Policijsko postajo Maribor I pozvala, da določi in konkretizira razloge in podlago za prepoved prireditve in sklicala ustno obravnavo, na katero je poleg organizatorja (na predlog PP MB I) povabila tudi Zvezo Srbov Slovenije, Zvezo Romov Slovenije, Judovski kulturni center, Zvezo združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, Muzej narodne osvoboditve Maribor in Saša Pelka, ki je bil v času predvidene prireditve podžupan Mestne občine Maribor.

4. 5. 2020 je Upravna enota Maribor izdala odločbo, s katero je v ponovljenem postopku odločila, da se predlogu Policijske postaje Maribor I ugotovi in da se prireditve "Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona" za dne 20. 5. 2017, prepove.

Odločitev je med drugim utemeljila, da je na podlagi sodbe Upravnega sodišča RS v ponovljenem postopku na podlagi dodatnih dokazov, ki jih je k predlogu za prepoved predložila Policijska postaja Maribor I, izvedene ustne obravnave in ob upoštevanju zgodovinskih dejstev in dokazov glede ustaštva (na sploh in v Republiki Sloveniji) ter ob upoštevanju prava Republike Slovenije in prava ESČP ugotovila, da je s predloženimi dokazi izkazano, da je **bil namen organizatorja, da z namenom ekonomskega dobička dopusti,** da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, zaradi katerih bi obstajala velika verjetnost, da bi bil moten javni red. Kot nesporno dejstvo je ugotovila, da se je organizator zavedal, kaj se dogaja na koncertih, na katerih nastopa pevec Marko Perković Thompson (povečevanje ustaštva, spodbujanje sovraštva, nasilja in nestrpnosti na narodnostni in etnični pripadnosti) ter da je bil kljub temu več kot očitno pripravljen dopustiti tovrstna ravnanja pevca in dela publike na sami prireditvi, čeprav bi se moral in mogel zavedati, da s tem lahko

ogrozi javni red in človeško dostojanstvo žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, ki živijo v Sloveniji (Srbi, Romi, Židi) in da so zato izpolnjeni vsi zakonski pogoji iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih za prepoved tovrstne prireditve. Prav tako **je na podlagi testa sorazmernosti ugotovila, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep**, saj se le tako lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanja k izvrševanju kaznivih ravnanj ter motenje javnega reda na prireditvi s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, pozdravih in besedilih pesmi. V zaključku obrazložitve je poudarila, da je po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj nesporno ugotovila, da **obstaja velika gotovost**, da je bil predviden koncert Marka Perkovića Thompsona za dne 20. 5. 2017, ki ga je organiziral Milan Trol s. p., organiziran z namenom, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo na prireditvi pozivalo k izvajanju kaznivih dejanj in z namenom motenja javnega reda, zato je na podlagi 20. člena Zakona o javnih zbiranjih ugodila predlogu Policijske postaje Maribor I za prepoved navedene javne prireditve in prireditve prepovedala.

11. 5. 2020 je Upravna enota Maribor prejela pritožbo Milana Trola s.p. zoper odločbo, pritožbo je še isti dan odstopila v pristojno reševanje MNZ (kot organu druge stopnje).

Ker je pritožnik v pritožbi med drugim oporekal odločitvi Upravne enote Maribor, da gre v konkretni zadevi za nujno zadevo in da zato roki na podlagi Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19)¹ ne tečejo oziroma je oporekal kratkemu 3-dnevniemu roku za pritožbo (med drugim je navedel, da v tako kratkem času ni mogel preučiti odločbe Upravne enote Maribor, ki je bila spisana na 55 straneh ter da mu je na ta način bila kršena pravica do učinkovitega pravnega sredstva), je MNZ pritožnika, 15. 3. 2020, obvestilo, da predmetna zadeva na podlagi ZZUSUDJZ ni nujna in da zato roki ne tečejo ter da ima pravico, da pritožbo vloži oziroma jo dopolni v roku, ki je določen v 6. členu ZZUSUDJZ. Obvestilo je v vednost poslala tudi Upravni enoti Maribor.

14. 5. 2020 je MNZ prejelo zaprosilo Upravne enote Maribor za pojasnilo glede prenehanja teka roka, s katerim je MNZ seznanilo pritožnika, zaprosilo pa je upravna enota naslovila tudi na pritožnika, Policijsko postajo Maribor I, Inšpektorat za javni sektor, Državno odvetništvo RS in Službo Ministrstva za javno upravo za upravne enote.

20. 5. 2020 in 27. 5. 2020 je MNZ v vednost prejelo dopisa Inšpektorata za javni sektor MJU, ki sta bila naslovljena na Upravno enoto Maribor oziroma njenega načelnika, da nadzor nad reševanjem pritožbenega postopka MNZ zoper izdano odločbo Upravne enote Maribor, ne bo uveden.

22. 5. 2020 je MNZ odgovorilo Upravni enoti Maribor v zvezi z njihovim zaprosilom za pojasnilo z dne 14. 5. 2020, kako postopati po prejemu dopolnitve pritožbe.

27. 5. 2020 je Milan Trol s.p. dopolnil pritožbo zoper odločbo Upravne enote Maribor.

3. 6. 2020 je MNZ izdalo odločbo, s katero je pritožbi Milana Trola s.p. ugodilo, odločbo Upravne enote Maribor odpravilo in postopek za prepoved prireditve ustavilo. Na podlagi prijave javne prireditve, predloga Policijske postaje Maribor I za prepoved prireditve in k predlogu priloženih listin, odločbe organa prve stopnje z dne 17. 5. 2017, s katero je ugodil predlogu za prepoved, odločbe MNZ, s katero je v letu 2017 potrdilo odločitev Upravne enote Maribor, predvsem pa Zakona o javnih zbiranjih in sodbje Upravnega sodišča RS, št. II U 320/2017 z dne 11. 6. 2019, ter listin in dokazil, ki jih je organ prve stopnje pridobil v ponovljenem postopku in izvedene ustne obravnave, je MNZ ugotovilo, da upravna enota v ponovnem postopku ni izkazala namena organizatorja (Milana Trola s.p.), da je javno prireditve

¹ ZZUSUDJZ (Uradni list RS, št. 36/20 in 61/20) v prvem odstavku 6. člena med drugim določa, da roki v upravnih zadevah za opravljanje procesnih dejanj strank in za izpolnitev njihovih materialnih obveznosti ter roki za opravljanje procesnih dejanj upravnih organov ne tečejo. V tretjem odstavku istega člena pa nadalje določa, da se ne glede na prvi odstavek tega člena tek rokov ne prekine v posamičnih upravnih zadevah, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javni red in mir, za javno varnost, za premoženje večje vrednosti, če je od odločitve v zadevi odvisno preživljanje stranke ali uveljavljanje drugih pravic ali če je to nujno za učinkovito izvajanje oblasti za doseg namena preprečitve širjenja virusne okužbe (nujne zadeve).

»Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, organiziral z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj in da niti na podlagi testa sorazmernosti ni izkazala, da je prepoved prireditve sorazmeren ukrep glede na pomen človeškega dostojanstva v demokratični družbi.

Z odločbo je MNZ ugotovilo, da:

- ni bilo priloženih nobenih konkretnih dokazil, s katerimi bi organi lahko oporekali s prijavo izkazanemu namenu organizatorja, da bo storil vse, da bi se preprečilo vsakršno povzročanje nasilja na prireditvi, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj in da zato namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih ni izkazan. Organizator je namreč, tudi po ugotovitvi Upravnega sodišča RS, pravočasno prijavil prireditev, predložil načrt varovanja za javno prireditev, aktivno je sodeloval s policijo že pred prijavo prireditve in z njo celo sklenil dogovor o sodelovanju policistov na prireditvi, naredil oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev in načrt izvajanja zdravstvenega varstva na prireditvi, določil red in pravila na javni prireditvi, z javno objavo obveščal obiskovalce koncerta, da bo vstop kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi in znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Niti predlagatelj prepovedi niti upravna enota pa izkazanega namena organizatorja, da stori vse, da prepreči morebitna kazniva dejanja, v ponovljenem postopku nista prerekala;
- ponovno ni bil izkazan namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih. Tako predlagatelj prepovedi, kot tudi upravna enota sta namreč namen organizatorja utemeljevala le z navedbo, da bi se kot organizator javne prireditve moral zavedati, kdo je pevec in do kakšnih dejanj je že prišlo na prireditvah (povečevanje ustaštva) in da je koncert želel izvesti z namenom ekonomskega dobička. Trditve so bile ponovno izkazane zgolj s članki in fotografijami s koncertov, na katerih je pevec nastopal, navedena dokazila pa tudi po sodbi Upravnega sodišča RS, niso dokazila, na katera bi državni organi lahko oprli svoje odločitve oziroma izdali odločbe;
- prav tako ni bil izkazan namen organizatorja, da je prireditev organiziral z namenom, da bi na prireditvi pevec ali publika izvrševali kazniva dejanja ali pozivali k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma da je bil namen organizatorja, da bi se na prireditvi žalilo človekovo dostojanstvo ranljivih skupin – žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev. V zvezi s tem je namreč iz spisa zadeve (dopisa Okrožnega državnega tožilstva Maribor, do katerega se upravna enota v ponovnem postopku ni opredeljevala) razvidno le, da je policija že mesec dni pred nameranim koncertom ugotovila, da zoper organizatorja niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma da pri organizatorju ni podan utemeljen sum očitane javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu KZ-1, tudi v ponovljenem postopku pa niti predlagatelj prepovedi, niti upravna enota nista priložila (verodostojnih) dokazil, s katerimi bi organizatorju ali pevcu lahko očitali navedena kazniva dejanja. Prav tako je organizator priložil repertoar pesmi ter obiskovalce že predhodno seznanjal s posebnim režimom vstopa na prireditveni prostor. Če bi do navedenih kršitev na sami prireditvi kljub ukrepom organizatorja dejansko prišlo, pa je policija dolžna zahtevati od vodje prireditve, da prireditev razpusti, oziroma jo razpusti sama, če vodja prireditve zahteve policije ne upošteva;
- je iz priloženih uradnih dokazil mogoče ugotoviti, da je obstajala velika verjetnost, da bo koncert moten s strani tistih, ki so organizacijo koncerta razumeli kot povečevanje ustaštva (kot npr. koncert Thompsona v Nemčiji leta 2009 in Švici leta 2016), v vseh ostalih primerih iz poročil Interpola pa ni bilo mogoče jasno razbrati, da so bili njegovi koncerti prepovedani zaradi povečevanja ustaštva;
- da test sorazmernosti, ki ga je opravila upravna enota, ne izkazuje, da bi prepoved prireditve bila primeren in sorazmeren ukrep, s katerim bi zavarovali žrtve totalitarnih režimov pred grobim posegom v njihove pravice in človekovo dostojanstvo. Dejstvo namreč je, da je organizator s prijavo predvidel ukrepe, s katerimi bi preprečil izvrševanje kaznivih dejanj, s katerimi bi pevec ali udeleženci eventuelno lahko povečevali ustaštvo, in s tem posegli v človekovo dostojanstvo ranljivih skupin, vendar pa bi tovrstna dejanja, ob izkazanem prizadevanju organizatorja, bilo mogoče preprečiti tudi z blažjimi posegi, kot

npr. dosledno izvajanje predvidenih ukrepov organizatorja že ob vstopu na prireditveni prostor, upoštevanje ukrepov organizatorja na sami prireditvi ter doslednim izvajanjem in upoštevanjem določil Zakona o javnih zbiranjih glede poteka in izvedbe prireditve (prekinitev prireditve, razpustitev ipd.). Tudi po stališču ESČP potencialna propaganda neke ideologije ne more biti edini razlog za omejitev zbiranja, prav tako čustva žrtev in svojcev represivnih režimov, ki sicer lahko privedejo do nelagodij med žrtvami in svojci, ne morejo omejevati svoboščin iz EKČP, če se z blažjimi ukrepi lahko preprečijo;

- je organizator s tem, ko je pravočasno prijavil prireditev, predložil načrt varovanja za javno prireditev, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva na prireditvi in s tem, ko je dodatno sklenil pogodbo s policijo o dodatnem varovanju ter ko je z javno objavo obvestil obiskovalce koncerta, da bo vstop kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi in znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije in priložil repertoar pesmi, storil vse, kar je potrebno, da bi se preprečilo vsakršno povzročanje nasilja na prireditvi, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj;
- prepoved prireditve ni sorazmeren ukrep in da je z blažjimi ukrepi mogoče doseči, da se dejanja, ki so na podlagi prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih prepovedana, z ustreznimi ukrepi organizatorja in na sami prireditvi lahko preprečijo. Organizator je namreč v prijavi prireditve dolžan izkazati, da bo zagotovil ustrezne ukrepe za zagotovitev reda na prireditvi (kar je v konkretnem primeru tudi storil), prav tako je tudi na sami prireditvi dolžan zagotoviti, da prireditev poteka v skladu z napovedanim programom in da se izvajajo vsi ukrepi, navedeni v prijavi, pri izvedbi prireditve je dolžan sodelovati s policijo in upoštevati morebitne predlagane ukrepe policije za zagotovitev reda na prireditvi, nadalje ima pravico prekiniti ali zaključiti prireditev ter izključiti udeležence, ki motijo red ter razpustiti prireditev, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani po določbi prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih. Prav tako pa ima tudi policija na podlagi Zakona o javnih zbiranjih dolžnost, da zagotovi, da prireditev, ki je organizirana v skladu z določbami Zakona o javnih zbiranjih, ne bo motena ali ovirana, v primeru, da se na prireditvi izvajajo nameni, ki so prepovedani, pa ima pravico, da prireditev razpusti.

Na koncu pa je potrebno ponovno poudariti, da je MNZ v konkretnem upravnem postopku odločalo na podlagi Zakona o javnih zbiranjih, listin in dokazil, ki so bila priložena k zadevi ter ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča RS.

2. Odgovori na posamezne očitke v interpelaciji

2.1 Odločitev MNZ v zadevi prepovedi koncerta »Hrvaškega pevcu Marka Perkovića Thompsona« za dne 17. 5. 2017, ki jo je organiziral Milan Trol s.p.

Kot minister, pristojen za notranje zadeve, **v celoti zavračam uvodni očitek predlagateljev interpelacije**, da je bilo z odločbo Ministrstva za notranje zadeve, s katero je bila odpravljena odločba Upravne enote Maribor, poteptano dostojanstvo žrtev ustaškega režima, sorodnikov žrtev, sonarodnjakov in somišljenikov žrtev zločinskega ustaškega režima ter vseh pripadnikov slovenskega naroda, zavezanega antifašizmu, demokraciji in miru, svobodi in človekovim pravicam, ter da je bila z navedeno odločbo povzročena kršitev Ustave Republike Slovenije in njena ustavna načela, predvsem načelo spoštovanja človekovega dostojanstva, pravica do človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti osebostnih pravic in da se je kršilo pravice do zaščite pred spodbijanjem k enakopravnosti in nestrpnosti ter da prepoved spodbujanja k nasilju in vojni.

V konkretni zadevi je šlo za upravno zadevo - pravna podlaga za odločanje o pritožbi zoper odločitev upravne enote, kot tudi o predlogu za prepoved prireditve je določena z Zakonom o javnih zbiranjih, postopek sta samostojno in na podlagi pooblastila ter v skladu z zakonom ter sodbo Upravnega sodišča RS, vodili uradni osebi, ki sta bili s strani prejšnjega ministra

pooblaščen za vodenje in odločanje v tovrstnih postopkih, odločba pa je argumentirana in utemeljena z dokazi, ki jih je k predlogu za prepoved priložil predlagatelj prepovedi prireditve (Polijska postaja Maribor I) in ki jih je dodatno izvedla Upravna enota Maribor.

Zakon o javnih zbiranjih, na podlagi katerega je bila izdana odločba Ministrstva za notranje zadeve, ureja način uresničevanja ustavne pravice do mirnega zbiranja na javnih shodih in prireditvah. Pravica do zbiranja je temeljna človekova pravica, zapisana tako v Evropskih konvenciji o človekovih pravicah (EKČP), kot tudi v Ustavi RS, zakonsko omejevanje navedene pravice dopustno le, če to zahteva varnost države ali javna varnost ter varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni.

V konkretnem upravnem postopku je bilo na podlagi priloženih listin in dokazov ter ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča RS, ugotovljeno, da niti predlagatelj prepovedi, niti Upravna enota Maribor, nista izkazala, da je organizator javno prireditev »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, organiziral z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Prav tako nista izkazala, da je bil namen organizatorja, da bi na prireditvi pevec ali publika izvrševali kazniva dejanja ali pozivali k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma da je bil namen organizatorja, da bi se na prireditvi žalilo človekovo dostojanstvo ranljivih skupin.

Tako MNZ, kot prej tudi Upravno sodišče RS, sta na podlagi listin in dokazov, ki so bila priložena v zadevi, ugotovila, da je organizator želel preprečiti vsakršen poskus vzbujanja nestrpnosti ali sovražnega govora in da je storil vse, kar je potrebno, da bi se preprečilo vsakršno povzročanje nasilja na prireditvi, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj. Organizator je pravočasno prijavil prireditev, predložil načrt varovanja za javno prireditev, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva, sklenil sporazum s policijo o dodatnem zagotavljanju reda na prireditvi s policisti, priložil repertoar pesmi ter z javno objavo obvestil obiskovalce koncerta, da bo vstop kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi in znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Prav tako na podlagi testa sorazmernosti ni bilo izkazano, da bi prepoved prireditve bila primeren in sorazmeren ukrep, s katerim bi zavarovali žrtve totalitarnih režimov pred grobim posegom v njihove pravice in človekovo dostojanstvo, saj bi do željenega cilja lahko prišli z blažjimi ukrepi.

Glede očitka pobudnikov, da MNZ svojo določitev utemeljuje s tem, da zgolj verjetnost, da se bodo na koncertu zgodila kazniva dejanja povičevanja ustaštva, ni zadosten razlog za prepoved, je dejstvo, da je tudi MNZ v odločbi iz leta 2017 svojo odločitev oprlo na »utemeljeno verjetnost«, da se bodo na prireditvi lahko zgodila ravnanja, ki so prepovedana, svojo utemeljitev pa oprlo na časopisne članke in druge spletne objave že izvedenih koncertov, vendar je Upravno sodišče RS v svoji sodbi izrecno navedlo, da utemeljevanje MNZ, da obstaja »utemeljena verjetnost«, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma se bo k njim vzpodbujalo, ne ustreza konkretizaciji zakonske določbe prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih. Poudarilo je, da mora biti na podlagi navedenega člena pri organizatorju prireditve izkazan namen organizirati prireditev z namenom, da bi se izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ter da odločb državnih organov ni dovoljeno izdati na podlagi govoric, časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ali zaradi »določenih skupin državljanov«. Navedenega namena pa niti predlagatelj prepovedi niti upravna enota v ponovljenem postopku nista izkazala.

Glede navedbe predlagatelja prepovedi, da je bilo v tujini več prepovedanih nastopov Marka Perkovića Thompsona ravno zaradi njegovega renomeja fašističnega zagovornika in provokatorja, je iz listin zadeve razvidno, da je bilo že v postopku leta 2017 zatrjevano, da so uradni organi prepovedali Thompsonov koncert zaradi povičanja ustaštva (ne pa morebiti iz varnostnih razlogov) v Kanadi, Švici, Avstriji, Nemčiji, BiH, na Nizozemskem in na Hrvaškem. Upravno sodišče RS je v sodbi zapisalo, da trditve organov niso izkazane s kakršnokoli odločbo navedenih držav ter da zgolj navedba, da je splošno znano, da so bili Thompsonovi koncerti prepovedani v drugih državah, brez konkretnih dokazov (odločbe o prepovedi, odločbe o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgrelih javnega reda in miru), ne more biti dokaz, ki je

konkretiziran do te mere, da bi ga bilo mogoče uporabiti v postopku odločanja. Upravna enota Maribor je v dopolnjenem postopku sicer pridobila poročila Interpol za Švico, Nemčijo, Avstrijo in Hrvaško, iz katerih pa je razvidno, da:

- **je bil v Švici** koncert (v Schlierenu, 3.9.2016), prepovedan, saj so lokalne oblasti imele razlog, da verjamejo, da obstaja velika verjetnost, da bi bil koncert moten (ni bilo mogoče oceniti potenciala nasilja nasprotnikov koncerta in ni bilo mogoče zagotoviti javne varnosti), na koncertu 2.6.2007 v Kriensu (Luzern) pa je zaradi odlomka iz pesmi Bojna Čavoglave nastalo agresivno razpoloženje med publiko, ki se je končalo s pretepom, vendar pa dokazi ne izkazujejo, da je bil le ta zaradi navedenega razpuščen oziroma prepovedan;
- je bil planirani koncert Thompsona v športni dvorani v **Zgornji Avstriji**, 29.4.2017, s sklepom lokalne skupnosti prepovedan, in sicer zaradi okoliščin, ker oblast ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, ni pa navedeno, da bi bil ta prepovedan zaradi povečevanja ustaštva;
- koncert Thompsona leta 2008 v Hamburgu (**Nemčija**), organiziran s strani lokalne univerze, ni bil izveden, saj je bila pogodba s skupino Thompson razdrta, ko so ugotovili, da je pevec skupine Perković Marko in da na koncertu skupine »Thompson« v Wuppertalu, 4.6.2017, za nikogar iz Thompsonove ekipe ali njegovih poslušalcev ni bilo ugotovljeno, da bi prepevali pesmi, skandirali ali kako drugače izgovarjali vsebino, namenjeno vzpodbujanju ljudi k nemiru ali nasilju. Dogodek je minil brez motenj ali posebnih incidentov. Iz poročila Interpol pa je razvidno, da je pred dogodkom lokalna levo usmerjena skupina želela preprečiti koncert in od upravitelja prireditvenega prostora zahtevala odpoved koncerta, vendar se je koncert kljub temu izvedel. Napovedan koncert Thompsona v Bochumu, 6.6.2009, pa ni bil izveden - prepoved so oznanili parlamentarni voditelji stranke SPD in zelene stranke Bochuma. Temu je sledil namen sveta stranke Die Linke (levičarska stranka), da naprej posreduje urgentno pobudo v svetu z namenom prepovedi desničarskega dogodka na "RuhrCongress Bochum«, ker je kazanje ustaških in ultra nacionalističnih simbolov na Thomsonovih koncertih nekaj običajnega;
- so bili na **Hrvaškem** v zvezi s koncerti Thompsona vloženi 4 obtožni predlogi zaradi suma storitve prekrška po Zakonu zoper javni red in mir. V enem postopku je bila sprejeta prvostopenjska sodba, kjer je bil glasbenik oproščen obtožb (koncert v Slunju), v dveh postopkih (koncerta v Kninu) sta bili sprejeti sodbi prvostopenjskega sodišča o oprostitvi obtožb glasbenika, vložene so pritožbe, v enem postopku pa še ni bila sprejeta odločitev prvostopenjskega sodišča. Trikrat je bilo županijskemu oziroma občinskemu državnemu tožilstvu posredovano posebno poročilo; v enem primeru je občinsko državno tožilstvo odgovorilo, da ni elementov kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v drugih dveh primerih odločitev še ni bila sprejeta. Iz poročila Interpol je razvidno, da na Hrvaškem niti v enem primeru ni bil sprejet sklep o prepovedi izvajanja v skladu z Zakonom o javnem zbiranju, ker za to niso bili izpolnjeni pogoji.

Na podlagi navedenega je torej nedvoumno, da naj bi bila koncerta Thompsona zaradi povečevanja ustaštva prepovedana v Švici leta 2016 in v Nemčiji leta 2009, posredno pa je obstajala tudi velika verjetnost, da bi zaradi indicev povečevanja ustaštva prišlo do kršenja javnega reda in miru. V vseh ostalih primerih pa ni mogoče jasno razbrati, da je bil Thompsonov koncert prepovedan zaradi povečevanja ustaštva, pač pa zaradi velike verjetnosti, da bi bil koncert moten, zaradi nezagotavljanja varnosti za obiskovalce ali zaradi razdrta pogodbe. Glede prepovedi koncertov pevca Thompsona v drugih državah (Kanadi, Nizozemska, BiH itd.), za katere je predlagatelj prepovedi v predlogu za prepoved v letu 2017 zatrjeval, da so bili v navedenih državah prepovedani, pa predlagatelj prepovedi tudi v ponovljenem postopku ni izkazal, da so le-ti bili prepovedani, temveč je iz priloženih video posnetkov razvidno le, da so številni koncerti Thompsona bili organizirani, in sicer tako na Hrvaškem kot tudi drugje v tujini (Mostar, München, Sydney).

Glede očitka, da je MNZ v letu 2017 odločilo diametralno nasprotno kot v letu 2020 in da sta odločbi spisali in podpisali isti uradniki, je potrebno poudariti, da je bila odločba MNZ iz leta 2017 v zvezi z odločbo Upravne enote Maribor iz leta 2017, s sodbo Upravnega sodišča RS, odpravljen. Zadeva je bila vrnjena v ponovno odločanje z natančnimi pojasnili in usmeritvami Upravnega sodišča RS. Dejstvo sicer je, da je MNZ z odločbo iz leta 2017 sledilo predlogu

policije in odločitvi upravne enote glede prepovedi prireditve in odločitev upravne enote še dodatno utemeljilo s tem, da obstaja utemeljena verjetnost, da bo na koncertu prišlo do dejanj, s katerimi bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Vendar pa je Upravno sodišče RS navedlo, da pri presoji zakonitosti izpodbijane odločbe o prepovedi koncerta na podlagi prvega odstavka 6. člena Zakona o javnih zbiranjih, ne gre za presojo razkazovanja pevca in obiskovalcev koncerta s simboli ustaštva, temveč za presojo, ali so bili v postopku k predlogu za prepoved podani dokazi, da je organizator Milan Trol s.p. koncert organiziral z namenom izvrševanja kaznivih dejanj. Kljub razširjenemu dokaznemu postopku in dodatni utemeljitvi upravne enote glede utemeljenosti zahteve predlagatelja prepovedi v zvezi z nevarnostjo, zaradi katere koncert prepoveduje, je MNZ ugotovilo, da namen organizatorja, da je koncert organiziral z namenom vzpodbujanja kaznivih dejanj oziroma pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj, ni izkazan. Poleg tega pa sta tako predlagatelj prepovedi kot tudi upravna enota v svoji odločitvi večkrat zatrdila, da je organizator koncert organiziral z namenom pozitivnega ekonomskega vidika.

V zvezi navedbami predlagateljev interpelacije, da pravice posameznikov niso neomejene in da njihovo omejitev predstavljajo pravice drugih, da je človekovo dostojanstvo v središču ustavnega reda RS ter da je MNZ presodilo, da je poteptano človeško dostojanstvo zaradi povečevanja ustaštva manj pomembno od pravice do svobodne gospodarske pobude organizatorja oziroma svobode izražanja pevca, je potrebno poudariti, da MNZ ne oporeka, da je človekovo dostojanstvo ena temeljnih vrednot, vendar pa je tudi pravica do zbiranja ena od temeljnih pravic in svoboščin, ki je zagotovljena tako z Ustavo RS in EKČP. Tako na podlagi Ustave RS, kot tudi usmeritev Upravnega sodišča RS, je dolžnost države, da tudi pri uresničevanju navedene pravice zagotovi uživanje svoboščin, v primeru, če se prireditve ali shod prepove, pa mora biti ta poseg ustrezno obrazložen in utemeljen. Upravna enota Maribor je na podlagi testa sorazmernosti ugotovila, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le na ta način lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj in motenje javnega reda na koncertu s povečevanjem ustaštva (z zastavami, oblačili, transparenti, ustaškimi pozdravi, besedili pesmi) tako s strani pevca kot tudi publike in prepreči morebiten odziv prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno reagirali na organiziran koncert. Vendar pa je MNZ pri svoji odločitvi sledilo sodbi Upravnega sodišča RS, da je organizator prireditve že s prijavo in predvidenimi ukrepi, ki jih je nameraval zagotoviti, izkazal, da bo storil vse, kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru, oziroma izvrševanja kaznivih dejanj preprečilo, saj je uredil dodatno varovanje, predložil repertoar pesmi, z javno objavo pa obiskovalce koncerta obveščal, da bo vstop kontroliran ter da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov (razni sporni napisi, znaki na oblačilih), ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. V zvezi s preprečevanjem proustaških izpadov izvajalca ali publike na sami javni prireditvi, s čimer bi bilo človeško dostojanstvo žrtev že prizadeto, pa je dejstvo, da mora organizator na podlagi Zakona o javnih zbiranjih prireditev organizirati tako, da bo med drugim poskrbljeno za red, da ne bosta ogrožena življenje in zdravje udeležencev ali drugih oseb oziroma premoženje. Prav tako je dolžan imenovati vodjo prireditve, ki je skrbni za pravilen potek prireditve ter za red na prireditvi; skrbi, da poteka prireditev v skladu z napovedanim programom in da se izvajajo vsi ukrepi, navedeni v prijavi oziroma v izdanem dovoljenju. Vodja prireditve mora takoj prekiniti prireditev, če pride na prireditvi do izvrševanja kaznivih dejanj oziroma do pozivanja h kaznivim dejanjem, ali če pride do nasilja oziroma do splošnega nereda, ki ga rediteljska služba ne more odpraviti in je huje kršen javni red ali ogrožena varnost ljudi ali premoženja, oziroma varnost javnega prometa. V takih primerih mora vodja prireditve takoj obvestiti policijo, policija pa od vodje prireditve lahko zahteva, da prireditev razpusti, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani. Prav tako pa ima tudi policija na podlagi Zakona o javnih zbiranjih dolžnost, da prireditev razpusti, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani. Potencialna propaganda neke ideologije pa tudi po stališču ESČP ne more biti edini razlog za omejitev zbiranja, prav tako čustva žrtev in svojcev represivnih režimov, ki sicer lahko privedejo do nelagodij med žrtvami in svojci, ne morejo omejevati svoboščin iz EKČP, če se z blažjimi ukrepi lahko preprečijo.

Dejstvo je, da je mogoče sovražni govor zaznati tudi na športnih in drugih prireditvah (npr. na rokometni tekmi leta 2012 med RK Maribor in RK Gradačac iz Bosne in Hercegovine, ko so navijači vzklikali »nož, žica, Srebrenica«, zaradi česar je bila tekma prekinjena, organizator pa je navijaško skupino pozval, naj zapusti prireditveni prostor; ali ko so navijači NK Olimpije Green

Dragonsi leta 2013 na pokalnem derbiju razobesili plakat s podobo mladega Adolfa Hitlerja in pripisoma "Klub ljubiteljev" ter "Heil"), pa zaradi tega nogometne tekme oz. športne prireditve niso a priori vnaprej prepovedane.

Glede očitka, da MNZ v utemeljitvi odločbe izenačuje rdečo zvezdo z ustaštvom s tem, ko se sklicuje na sodno prakso ESČP, poudarjam, da nisem zasledil, da se je v navedeni odločbi, s katero se je odločalo o predlogu za prepoved koncerta Thompsona, opredeljevalo do rdeče zvezde kot ideologije. Sem pa iz obrazložitve odločbe zasledil, da se je na navedeno sodbo ESČP (Vajnai proti Madžarski) sklicevalo Upravno sodišče RS, ko je iz sodbe povzelo, da: »potencialna propaganda neke ideologije ne more biti edini razlog za omejitve svoboščine« in tudi, da »nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov, sicer lahko privede do nelagodja med žrtvami in svojci teh režimov, da pa takšna čustva, ne morejo sama po sebi omejevati svoboščin iz EKČP in da morajo biti sankcije, ki jih izvede država, kljub temu sorazmerne z zastavljenim zakonitim ciljem«. Ker se je z navedeno odločbo odločalo o upravičenosti predloga Policijske postaje Maribor I za prepoved prijavljenega koncerta Thompsona, ki naj bi povečeval ustaštvo, sem prepričan, da je Upravno sodišče RS zavestno citiralo navedeni del sodbe ESČP.

Glede problematiziranja izbire lokacije prireditve »Koncert Thompsona« pojasnujem, da Zakon o javnih zbiranjih ne daje pravne podlage, da bi policija pri sprejemu prijave ali upravna enota, ki odloča o dovolitvi javne prireditve, ali zaradi programa ali zaradi česa drugega, organizatorju lahko prepovedala organizacijo dogodka v oziroma na določenem kraju in prostoru, če si je organizator predhodno pridobil soglasje lastnika oziroma upravljavca prostora. Tudi jaz, kot minister za notranje zadeve, nimam nobene pristojnosti, da bi odločal, v oziroma na katerem kraju se posamezna javna prireditev lahko izvede. Upravna enota lahko na podlagi 6. člena Zakona o javnih zbiranjih prepove prireditve na določenem kraju ali prostoru samo v primerih, če je uporaba prireditvenega prostora z odločbo državnega organa prepovedana, ali če ministrica oziroma minister, pristojen za zdravstvo oziroma Vlada RS, v mejah z zakonom določenih pooblastil, prepove zbiranje ljudi na določenih javnih mestih.

Glede navedbe, da sem kot minister opustil svojo dolžnost, da varujem ustavni red in njegova načela s tem, ko opravičujem izdano odločbo MNZ, ponovno poudarjam, da gre v navedeni zadevi za upravno zadevo, odločba je bila izdana v upravnem postopku, v katerem je organ dolžan odločati po zakonu in podzakonskih predpisih ter upoštevati tudi sodno prakso (evropskih in slovenskih sodišč), osebe, ki so pooblaščenice za vodenje in odločanje v postopku, pa so pri svojem delu samostojne.

V zvezi z očitkom, da imam kot minister, zaradi nestrinjanja s posamezno konkretno odločitvijo ministrstva, v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku, možnost in dolžnost, da po nadzorstveni pravici tako odločbo odpravim, pojasnujem, da navedene pravice na podlagi Zakona o splošnem upravnem postopku nimam. Kot izredno pravno sredstvo navedeni zakon določa le odpravo ali razveljavitev odločbe po nadzorstveni pravici, vendar pa to lahko stori le organ druge stopnje, torej tisti organ, ki pri uporabi rednih pravnih sredstev odloča v postopku o pritožbi, ne pa tudi minister. V konkretnem primeru je bilo MNZ organ druge stopnje, zato tudi ministrstvo samo nima pravne podlage za odpravo ali razveljavitev svoje odločbe po nadzorstveni pravici. Tega pa ne more storiti niti Vlada Republike Slovenije, saj v Republiki Sloveniji ne poznamo 3-stopenjskega upravnega postopka.

2.2 Razmerje med MNZ in policijo

Kar se tiče odnosa (razmerja) med MNZ in policijo, pojasnujem, da to ureja Zakon o organiziranosti in delu v policiji (ZODPol). Policija je na podlagi 2. člena ZODPol organ v sestavi MNZ. Temeljne naloge policije pri zagotavljanju sistema notranje varnosti določa Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol). Neposredna vloga MNZ se odraža zlasti v sistemskem usmerjanju in nadzoru nad delom policije, ki ju podrobno urejata ZODPol in Pravilnik o usmerjanju in nadzoru policije (Ur. l. RS, št. 51/13).

Usmerjanje policije predstavlja sistematično in načrtno dajanje obveznih navodil ter usmeritev za delo policije, ki se izvaja skozi izdajo temeljnih usmeritev za izdelavo srednjeročnega načrta razvoja in dela policije, letnih usmeritev za izdelavo letnega načrta dela policije ter posamičnih

(ad-hoc) usmeritev, ki se nanašajo na izvedbo posameznih nalog in ukrepov policije. Pristojnost ministra pri dajanju posamičnih usmeritev, kadar je potrebno takojšnje ukrepanje za odpravo pomanjkljivosti, ne velja za policijske postopke, katerih usmerjanje je na podlagi Zakona o kazenskem postopku prevzel pristojni državni tožilec (v skladu z osmim odstavkom 4. člena ZODPol se šteje, da je državni tožilec prevzel usmerjanje dela policije v predkazenskem postopku od trenutka, ko je bil obveščen o kaznivem dejanju). Policija na podlagi 7. člena Pravilnika o usmerjanju in nadzoru policije pošilja predloge internih splošnih aktov iz svoje pristojnosti Direktoratu za policijo in druge varnostne naloge (DPDVN), da ta poda svoje pripombe o njih.

Nadzor nad delom policije v prvi vrsti zagotavlja že policija sama z notranjim nadzorom. Slovenska policija je namreč hierarhično (tri nivojsko) organizirana institucija, kjer so jasno določene pristojnosti in odgovornosti posameznikov. Permanentni nadzor nad delom posameznih policistov izvajajo njihovi neposredni predstojniki oz. vodje, celovit nadzor (splošni, strokovni ali ponovni nadzori) pa se izvaja na podlagi odredb generalnega direktorja policije ali direktorja policijske uprave. Vodje policijskih enot in drugi nadrejeni pa morajo uslužbencem policije ali policijskim enotam zagotavljati tudi strokovno pomoč za izvedbo policijskih nalog ob rednem delu, na podlagi njihovega zaprosila ali ugotovljenih potreb (54. člen Pravil policije, št. 007-167/2013/40, 21. 10. 2013).

Poleg notranjega nadzora pa izvaja **nadzor nad policijo tudi MNZ**, in sicer na vseh področjih policijskega dela, ki so temeljnega pomena za uspešno in učinkovito izvajanje policijskih nalog ter uporabo policijskih pooblastil. Nadzor opravljajo uslužbenci DPDVN v okviru rednih, izrednih in ponovnih nadzorov (o izvedbi nadzora odloči minister s pisno odredbo). Namen teh nadzorov je celovita ocena zakonitosti policijskih postopkov, varstva človekovih pravic in dejanskega stanja na posameznem področju policijske dejavnosti. Posredno pa nadzorno dejavnost MNZ oz. DPDVN izvaja tudi preko zahtev za poročanje v smislu določbe 14. člena Pravilnika o usmerjanju in nadzoru policije in v posameznih pritožbenih postopkih zoper delo policistov, ki izhajajo iz določbe 141. člena ZNPPol. V postopku reševanja pritožb zoper delo policistov se upoštevajo zlasti očitki pritožnikov, ki se nanašajo na neukrepanje policista, ko bi bilo to potrebno, na domnevno prekomerno uporabo prisilnih sredstev ali drugih policijskih pooblastil in na komunikacijo, ki se kaže v nedostojnem in nekorektnem odnosu policista. Vloga ministrstva je, da s pomočjo opisanega pritožbenega mehanizma bdi nad neprimernimi posegi policije v človekove pravice in temeljne svoboščine oseb, ki se "znajdejo" v policijskih postopkih.²

Poleg opisanih nadzornih mehanizmov, pa se v praksi uresničujejo tudi določbe 12. člena ZODPol, ki se nanašajo na obveščanje ministra, in sicer v obsegu in na način, ki je podrobneje opredeljen v 6. členu Pravilnika o usmerjanju in nadzoru policije.

Očitek podpisnikov interpelacije je, da sem kot minister za notranje zadeve v »zadnjem času objavil več tvitov, s katerimi sem policiji javno sugeriral, na kakšen način naj postopa v določenih konkretnih zadevah in na kakšen način naj »kaznuje« ravnanja določenih posameznikov.« Po mnenju podpisnikov naj bi z namigovanji, da so posamezniki, ki so 27. aprila 2020 protestirali proti Vladi RS, storili kazniva dejanja in da je zoper njih potrebno vložiti kazenske ovadbe, brez da bi se seznanil z vsemi okoliščinami, prekoračil svoja pooblastila.

Očitki niso utemeljeni zaradi naslednjih argumentov:

- tvita ministra ne gre jemati kot poziv, da je potrebno vse udeležence shoda kazensko ovaditi, ampak kot poziv, da se za tiste udeležence shoda, ki jih je potrebno ovaditi (ker bi bil ugotovljen sum kaznivega dejanja), uporabijo vsa možna sredstva, da se jih identificira;
- poziv gre jemati v kontekstu prvega odstavka 148. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP), ki določa, da če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, mora policija ukreniti vse potrebno, da se izsledi storilec kaznivega dejanja; ne gre torej za nikakršen politični pritisk;

² Gre za t. i. državljanski nadzor.

- kot izhaja iz 177. člena Kazenskega zakonika (KZ-1), stori kaznivo dejanje oseba, ki se ne ravna po predpisih ali odredbah za preprečevanje nalezljivih bolezni in s tem povzroči, da se nalezljiva bolezen razširi; moj poziv se torej nanaša zgolj na osebe, za katere bi se izkazalo, da so na protestu zaradi neupoštevanja odrejenih ukrepov širili nalezljivo bolezen COVID-19;
- kot minister za notranje zadeve sem nato 30. 4. 2020 v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi 23. člena Zakona o državni upravi (ZDU) in petega odstavka 4. člena ZODPol izdal usmeritve in obvezna navodila vršilcu dolžnosti generalnega direktorja policije za ukrepanje zoper kršitelje ukrepov za zaježitev in obvladovanje epidemije. Z njimi policiji med drugim nalagam, da dosledno izvaja postopke za odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter prekrškov s področja predpisov, ki se nanašajo na zaježitev in obvladovanje epidemije COVID-19. Te postopke naj dosledno izvaja tudi zoper organizatorje in udeležence nelegalnih javnih zbiranj. Pri tem naj stoji strogo in profesionalno prenaša provokacije protestnikov. V primeru ogrožanja policistov ali premoženja pa mora odločno ukrepati, da zavaruje življenje in premoženje, pri čemer je dolžna dosledno spoštovati načelo sorazmernosti v skladu s 16. členom Zakona o nalogah in pooblastilih policije.

2.3 Menjava direktorja Nacionalnega preiskovalnega urada (NPU)

V zvezi z očitki glede menjave direktorja NPU poudarjam, da je bil direktor NPU razrešen v skladu 49. členom ZODPol, za postopek njegovega imenovanja in razrešitve pa se uporabljajo določbe o imenovanju direktorja organa v sestavi iz zakona, ki ureja sistem javnih uslužbencev. Pri interpretaciji nekaterih odzivov, da naj razrešitev ne bi bila zakonita, je treba upoštevati tudi obrazložitev predloga ZODPol, ki ga je takratna vlada posredovala v obravnavo državnemu zboru (dokument št. 00717-7/2012/24, EVA: 2012-1711-0007), glede imenovanja in razrešitve direktorja NPU, kjer je jasno obrazloženo:

- »Imenovanje in razrešitev direktorja Nacionalnega preiskovalnega urada je v pristojnosti generalnega direktorja policije, pri čemer se za postopek uporabljajo določbe zakona o javnih uslužbencih, ki urejajo imenovanje in razrešitev direktorja organa v sestavi (določbe o izvedbi posebnega javnega natečaja, pridobitvi in razrešitvi s položaja).«
- Namen predlagatelja (in zakonodajalca) je povsem jasen - za razrešitev in imenovanje direktorja NPU se uporabljajo določbe 82. člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU) glede imenovanja direktorja (vključno z izvedbo javnega natečaja) ter določbe ZJU glede razrešitve s položaja.

2.4 Dodatna pooblastila vojski oziroma aktivacija 37. a člena Zakona o obrambi

Glede dodatnih pooblastil vojski oziroma aktivacije 37. a člena Zakona o obrambi je treba pojasniti, da je Vlada RS 1. 4. 2020 sprejela Sklep o izvajanju izjemnih pooblastil Slovenske vojske (SV) pri širšem varovanju državne meje in ga posredovala v obravnavo Državnemu zboru RS.

Glede na trenutne razmere so izčrpane vse kapacitete policije za varovanje državne meje (vključno s premetitvami, napotitvami in uporabo pomožne policije), utemeljeno pa je pričakovati, da se bodo varnostne razmere na področju migracij slabšale. Zaradi učinkovitega preprečevanja nezakonitih migracij je zato treba pri zagotavljanju javne varnosti vključiti tudi druge institucije varnostnega sistema. Zaradi zagotavljanja javne varnosti in učinkovitega nadzora schengenske meje pripadniki Slovenske vojske že zdaj sodelujejo s policijo pri širšem varovanju državne meje, vendar zgolj sodelovanje po četrtem odstavku 37. člena Zakona o obrambi (ZObr) ne zadostuje več, saj so se varnostne razmere tako poslabšale, da učinkovit

nadzor državne meje brez dodatnih pooblastil pripadnikom Slovenske vojske, določenih v prvem odstavku 37.a člena ZObr, ni mogoč.

Poleg varnostnih razmer na področju migracij, je bila pomemben razlog za predlog aktivacije 37.a člena ZObr razglasitev epidemije oziroma izvajanje ukrepov za zaježitev in obvladovanje bolezni COVID-19.

Slovenska vojska v nobenem primeru ne bo samostojno izvajala nalog in pooblastil, oziroma kakorkoli posegala v sistem zagotavljanja notranje varnosti države, ki ostaja v izključni pristojnosti Policije. Sodelovanje med policijo in Slovensko vojsko bo potekalo na način, da bo varovanje meje vodila, usmerjala in nadzirala policija v skladu s svojim operativno taktičnim načrtom. To pomeni, da bo na državni ravni sodelovanje pri varovanju meje vodila Generalna policijska uprava, ki bo navodila za delo na podlagi analiz tveganja in drugih operativnih podatkov ter spremljanja varnostnih razmer posredovala Poveljstvu sil Slovenske vojske oziroma Generalštabu Slovenske vojske. Na regionalni ravni bodo na ta način sodelovale policijske uprave s poveljstvi brigad. Na lokalni ravni pa bodo operativni vodje policijskih postaj, zadolženih za varovanje meje, poveljnikom na lokalnem nivoju posredovali navodila, ki bodo vključevala podatke in informacije za učinkovito preprečevanje in odkrivanje nezakonitih prehodov državne meje. Poveljniki bodo navodila skladno z notranjimi pravili Slovenske vojske posredovali izvedbenim enotam.

V operativno taktičnem načrtu sodelovanja policije in Slovenske vojske pri varovanju državne meje, ki bo izdelan v skladu s prvim odstavkom 37.a člena ZObr, bo določeno tudi sprotno obveščanje policije o uporabljenih pooblastilih. Prav tako bo določeno pisno poročanje o uporabi izjemnih pooblastil in posledicah njihove uporabe. SV bo pooblastila izvajala v skladu z operativno taktičnim načrtom in pod vodstvom, usmerjanjem in nadzorom policije, na območju odsekov policijskih uprav v pasu 5 km zračne linije od mejne črte ali do najbližje cestne komunikacije, če cestne komunikacije v tem pasu ni. SV nikakor ne bo izvajala nalog v notranjosti države, temveč izključno le ob državni meji pod vodstvom in nadzorom policije.

Obrazložitev izjemnih pooblastil vojske:

Opozarjanje

Pripadniki SV opozarjajo, zlasti fizične osebe, na okoliščine in ravnanja ali opustitev ravnanj, ki ogrožajo ali bi lahko ogrožale javni red, življenje, osebno varnost ali premoženje, pri tem pa uporabljajo tudi dopustna tehnična sredstva (megafone, opozorilne table, trakove).

Napotovanje – ukaz

Vojaki pod pogoji in na način iz 39. člena ZNPpol, ki opredeljuje ukaz, osebam zavezujoče pokažejo pot oziroma smer, kam naj gredo, in jim v okviru tega dajejo navodila in zahtevajo od njih ravnanja ali opustitev ravnanj, da bi opravili nalogo nudenja pomoči policiji pri širšem varovanju državne meje.

Začasno omejevanje gibanja oseb

Namen podelitve posameznih pooblastil pripadnikom Slovenske vojske je zgolj pomoč policiji pri širšem varovanju državne meje. V okviru tega pooblastila izvršujejo le tista dejanja, ki zasledujejo namen in cilj širšega varovanja državne meje.

Sodelovanje pri obvladovanju skupin in množic

Pripadnikom Slovenske vojske omogoča sodelovanje pri obvladovanju skupin in množic na enak način, kot policisti obvladujejo množice, vendar nikoli samostojno, temveč vedno skupaj s policijo. Pri tem ne morejo uporabljati orožja in drugih prisilnih sredstev, ki jih za pripadnike Slovenske vojske določajo predpisi z obrambnega področja.

2.5 Napadi na policijo s strani samoorganiziranih političnih paravojaških enot

Glede splošnih očitkov o neustreznem odzivu na napade na policijo s strani samoorganiziranih političnih paravojaških enot, želim poudariti, da iz teksta interpelacije nisem mogel razbrati konkretnih očitkov, ki bi se nanašali name osebno. Povedati je treba, da Vlada Republike

Slovenije vključno z Ministrstvom za notranje zadeve in Policijo ne podpira delovanja »vard« niti drugih oblik varnostnega samoorganiziranja ljudi, ki bi želele opravljati naloge iz izvirne pristojnosti državnih organov oz. organov lokalne samouprave. Policija v skladu z obstoječimi pristojnostmi in predpisi obravnava vsa kazniva ravnanja (prekrške in kazniva dejanja) pripadnikov samozvanih paravojaških enot, ki jih odkrije sama oziroma so prijavljena s strani občanov.

Zoper pripadnike t.i. Štajerske varde je policija v obdobju od 6. septembra 2019 do 28. maja 2020 izvedla naslednje postopke :

- zasegla osem kosov airsoft orožja, ki jih je kasneje vrnila lastnikom;
- zoper enega kršitelja uvedla prekrškovni postopek po 23. členu Zakona o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1) zaradi lažne naznanitve prekrška;
- v času trajanja Odloka Vlade RS (Covid-19) podala 14 predlogov pristojnemu prekrškovnemu organu – Zdravstvenemu inšpektoratu RS zaradi prepovedi gibanja/zbiranja in izdala dva plačilna naloga zaradi kršitve 22. člena ZJRM-1 (neupoštevanje zakonitega ukrepa uradnih oseb) ter izdala 17 plačilnih nalogov zaradi kršitve prvega odstavka 7. člena ZJRM-1 (nedostojno vedenje);
- podala dve kazenski ovadbi s 16 poročili v dopolnitev kazenske ovadbe in 11 poročil po 10. odstavku 148. člena Zakona o kazenskem postopku (ni podlage za kazensko ovadbo) za skupno 18 kaznivih dejanj lažnega izdajanja za uradno ali vojaško osebo (305. člen KZ-1).

V primeru dogodka na Policijski postaji Slovenska Bistrica, kamor je prišlo cca 50 »vardistov« na čelu z njihovim vodjo zahtevat pojasnila o aktivnostih policistov, je policija preiskovala sum storitve poskusa kaznivega dejanja sodelovanja v skupini, ki prepreči uradno dejanje uradni osebi, vendar se je pristojno Okrožno državno tožilstvo v Mariboru opredelilo, da v tem primeru ni šlo za kaznivo dejanje. Po zbranih obvestilih je policija podala poročilo tožilstvu v proučitev in nadaljnje odločanje. Kršitev s področja javnega reda in miru ter zagotavljanja splošne varnosti ljudi in premoženja ni bilo ugotovljenih. Zaradi zbiranja ljudi na območju policijske postaje in pred njo ter posledične kršitve takratnega Odloka o splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih krajih, površinah in mestih v RS je policija pristojnemu Zdravstvenemu inšpektoratu RS podala predlog za uvedbo postopka o prekršku zoper 5 oseb.

Za učinkovito omejevanje in preprečevanje delovanja samooklicanih paravojaških skupin so nujne tudi **spmembe pravnega reda**, vendar s premišljeno in jasno opredelitvijo zakonskih znakov prekrškov, ki v pravno ureditev ne bodo vnašale morebitnih dvomov in zlorab. Zakonske spremembe, ki jih je predlagala prejšnja vlada, kot tudi predloga zakonov opozicije s prvopodpisanim Matjažem Hanom, problematike vaških straž ne urejajo celovito. Aktualna vlada bo aktivno pristopila k celoviti ureditvi problematike in predlagala zakonske spremembe.

3. Zaključek

Naj na koncu ponovno poudarim, da je kakršnokoli poveličevanje ustaštva zavržno dejanje in da so tovrstna dejanja na javni prireditvi nedopustna in prepovedana, vendar pa je bilo v konkretnem upravnem postopku, v katerem je bila ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije sprejeta odločitev, ki se v interpelaciji poudarja kot ključni razlog za vložitev interpelacije zoper mene, izkazano, da ni bil namen organizatorja organizirati koncert z namenom poveličevanja ustaštva in pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma z namenom motenja javnega reda in miru, niti z namenom kršenja drugih človekovih pravic in svoboščin ter človekovega dostojanstva. V upravnem postopku je bilo ugotovljeno, da bi v konkretnem primeru lahko cilj (pomen človeškega dostojanstva v demokratični družbi) dosegli z drugimi, blažjimi posegi in ne s prepovedjo same prireditve.

Prav tako poudarjam, da se z odločbo, ki jo je izdalo MNZ, ni dovolilo javne prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, temveč se je v pritožbenem postopku odločalo

zgolj o tem, ali je predlog Policijske postaje Maribor I za prepoved že prijavljene prireditve utemeljen in izkazan z (objektivnimi) dejstvi in dokazi, na podlagi katerih se lahko odloča v upravnem postopku, oziroma kot je v sodbi navedlo Upravno sodišče RS, ali so razlogi, zaradi katerih bi država lahko prepovedala temeljno svoboščino (pravico do zbiranja), konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti. V pritožbenem postopku je bilo ugotovljeno, da s strani predlagatelja prepovedi in upravne enote zatrjevani namen organizatorja ni bil izkazan in da je organizator storil vse, da do morebitnih kaznivih dejanj ali do morebitnega spodbujanja h kaznivim dejanjem na prireditvi ne bi prišlo, in sicer niti s strani organizatorja (saj je predvidel zadostne ukrepe za zagotovitev reda in varno izvedbo prireditve), niti s strani pevca (saj je priložil repertoar pesmi, iz katerega je razvidno, da pesmi, ki jih omenjate v interpelaciji, ne bi izvajal), kot tudi ne s strani udeležencev prireditve (saj je organizator kupce kart predhodno seznanjal, da bo pred vstopom opravljal temeljit pregled). Prav tako je dejstvo, da se je z navedeno odločbo odločalo o pritožbi zoper prepoved že prijavljene prireditve, ki jo je organizator želel izvesti pred tremi leti, zato bi organizator tudi v primeru, da bi v 3-dnevnem roku sicer obvestil pristojno policijsko postajo o spremembi časa prireditve, moral k prijavi priložiti nova dokazila, s katerimi bi moral izkazati, da bo na prireditvi poskrbljeno za red in da ne bosta ogrožena zdravje in življenje udeležencev (novo soglasje za uporabo prostora, pogodbo o zagotavljanju reda na prireditvi, če bi red zagotavljal z varnostniki, dokazilo o zagotavljanju zdravstvene oskrbe ipd.).

Drugostopna odločba ministrstva, ki ga vodim, je bila izdana ob upoštevanje veljavne zakonodaje s področja javnih zbiranj v Republiki Sloveniji ter – kot sem že večkrat pojasnil – ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča Republika Slovenije, izdane v tej konkretni upravni zadevi, ki jo je treba spoštovati. Na njeno vsebino nisem ne sam, ne kdorkoli drug, kakorkoli vplival, saj sta uradnici, ki sta vodili postopek in odločali v zadevi, odločili samostojno, po preučitvi celotne upravne zadeve (tako postopka, ki se je vodil pred organom prve stopnje, njegove odločitve in sodbe upravnega sodišča). Razlog, zakaj sta isti uradnici na drugi stopnji prvič, torej v letu 2017 potrdili odločitev prvostopnega upravnega organa, v letu 2020 pa to odločitev odpravili, pa seveda ni v tem, da bi kot aktualni minister vplival na njuno odločitev, temveč preprosto dejstvo, da je v zadevi v upravnem sporu v letu 2019 odločilo Upravno sodišče RS in da je bilo treba zadevo v letu 2020 presoјati ob upoštevanju te sodbe, saj bi v nasprotnem primeru neupoštevanje sodne odločbe kršilo načelo pravne države.

Prav tako sem v odgovoru na interpelacijo zavrnil vse očitke, ki se sicer ne nanašajo neposredno name (odziv policije na varde), zato v celoti zavračam vse očitke predlagatelja meni, kot ministru za notranje zadeve. Državnemu zboru predlagam, da interpelacijo zavrne.